

Sygn. akt II AKzW 1821/14

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSA Jolanta Śpiechowicz

Protokolant: Agnieszka Przewoźnik

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apel. Krzysztofa Błacha

po rozpoznaniu w sprawie **R. K.**

skazanego za przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 i inne ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

na skutek zażalenia obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 30 października 2014 roku, sygn. akt (...)

w przedmiocie odmowy udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że na zasadzie art. 77 § 1 kk i art. 78 § 1 kk warunkowo zwolnić R. K., syna L.i J., ur. (...)

w G., skazanego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w G.z dnia 10.04.2014 r., sygn. akt (...) na karę łączną 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności z odbycia reszty tej kary;

2. na podstawie art. 80 § 1 k.k. wyznaczyć skazanemu **okres próby do dnia 30 grudnia 2016 r.**

3. na zasadzie art. 159 k.k.w. w zw. z art. 72 § 1 k.k. w okresie próby:

- oddać warunkowo zwolnionego pod dozór kuratora,
- zobowiązać go do wykonywania pracy zarobkowej,
- zobowiązać go do powstrzymywania się od przebywania w środowisku przestępczym,

4. zwolnić skazanego od wydatków postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 października 2014 roku, Sąd Okręgowy w G. odmówił skazanemu R. K. warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty zasadniczej kary pozbawienia wolności.

Rozstrzygnięcie to zostało zaskarżone przez obrońcę skazanego, który zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia i mający wpływ na jego treść, polegający na uznaniu, że postawa skazanego R. K., jego właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed

i po popełnieniu przestępstwa oraz zachowanie w czasie odbywania kary, jak również okoliczności popełnienia przestępstwa nie uzasadniają przekonania, że w trakcie odbywania kary nastąpiła taka trwała i pozytywna ewolucja postawy skazanego, iż po zwolnieniu będzie on przestrzegał porządku prawnego (zwłaszcza nie popełni ponownie przestępstwa), podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy, poddany wyważonej i obiektywnej ocenie prowadzić musi do wniosku, że wobec skazanego zachodzi pozytywna prognoza społeczno – kryminologiczna,

2. obrazę przepisów postępowania karnego, która miała wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to:

- art. 7 k.p.k. poprzez dokonanie oceny przeprowadzonych dowodów w sposób sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania oraz wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego,
- art. 4 k.p.k. poprzez uwzględnienie jedynie okoliczności przemawiających na niekorzyść skazanego i całkowite pominięcie okoliczności dla niego korzystnych.

Wskazując na powyższe obrońca wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez warunkowe przedterminowe zwolnienie skazanego R. K.z wykonania kary 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wobec niego wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w G., Wydział IV Karny z dnia 10 kwietnia 2014 roku, sygn. akt (...), ewentualnie
2. uchylene zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji – Sądowi Okręgowemu wG..

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie obrońcy okazało się zasadne.

Podstawową przesłanką udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia jest istnienie pozytywnej prognozy kryminologiczno społecznej prowadzącej do uzasadnionego przekonania, że mimo niewykonania kary w całości skazany nie popełni ponownie przestępstwa.

Wbrew stanowisku Sądu Okręgowego, taka pozytywna prognoza w przypadku skazanego – zdaniem Sądu Apelacyjnego – istnieje.

Oczywiście prawdą jest to, że w świetle opinii o skazanym z jednostki penitencjarnej, w której skazany odbywał karę pozbawienia wolności, jego zachowanie początkowo oceniane było nagannie. Należy również zgodzić się, iż czyny, które zostały przypisane skazanemu to przestępstwa o wysokim stopniu społecznej szkodliwości.

Nie sposób jednakże odmówić racji obrońcy, że Sąd I instancji, podkreślając te okoliczności jakby nie zauważył, że od przeszło 10 lat zachowanie skazanego uległo diametralnej zmianie. Z powołanej w zaskarżonym postanowieniu opinii wynika, że już od 2004 r. zmienił on sposób zachowania, nie sprawiał problemów wychowawczych, wobec przełożonych postępował w sposób regulaminowy. Do popełnionych przestępstw przyznawał się i był ustosunkowany krytycznie.

Co jednak najistotniejsze, od momentu opuszczenia zakładu karnego w dniu 17 października 2006 roku do chwili obecnej, skazany nie wszedł w jakikolwiek konflikt z prawem, ustabilizował swoją sytuację, założył rodzinę i wyjechał w celach zarobkowych za granicę. Swoją postawą, zaprezentowaną w warunkach pozbawionych kontroli wykazał, iż można w stosunku do jego osoby postawić pozytywną prognozę kryminologiczną. Dotychczas odbyta kara zapewniła realizację zakładanych celów resocjalizacyjnych.

W świetle argumentów powołanych w zaskarżonym postanowieniu należy też wskazać, iż tylko całościowa analiza wszystkich okoliczności wymienionych w art. 77 § 1 k.k. może być podstawą ustalenia prognozy społeczno-kryminologicznej. Nie może być tak, że pewne elementy negatywne, zwłaszcza te sprzed osadzenia w zakładzie karnym, będą stanowiły trwałą negatywną przesłankę udzielenia skazanemu warunkowego zwolnienia. Proces resocjalizacji

ma bowiem charakter rozwojowy i ma prowadzić do zmiany postaw i zachowania skazanego, zaś jeśli taka zmiana następuje, to trzeba uznać, że proces resocjalizacji odniósł swój zamierzony cel.

W kontekście przytoczonych wyżej faktów, obrazujących postawę skazanego zwłaszcza po opuszczeniu jednostki penitencjarnej nie sposób uznać, że okoliczności popełnienia niewątpliwie poważnych przestępstw sprzeciwiają się udzieleniu warunkowego zwolnienia. Oparcie odmowy udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia jedynie na tych podstawach byłoby wypaczeniem idei resocjalizacji. Analiza okoliczności obrazujących życie skazanego przed osadzeniem, powiązana z oceną jego postawy po opuszczeniu jednostki penitencjarnej utrzymującą się przez okres 8 lat, pozwalają na wysnucie wniosku, że u R. K. ukształtowały się już właściwe postawy wobec obowiązku przestrzegania porządku prawnego. Pozwala to sądzić, że pomimo niewykonania pozostałej do odbycia części kary pozbawienia wolności nie popełni on ponownie przestępstwa, zachodzi więc wobec niego materialna przesłanka zastosowania instytucji warunkowego przedterminowego zwolnienia.

W tym stanie rzeczy, zaskarżone postanowienie należało zmienić i udzielić R. K. warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Oddanie skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego i nałożenie stosownych obowiązków znajduje oparcie w treści art. 159 k.k.w. Czas trwania okresu próby ustalony został stosownie do treści 80 § 1 k.k.

Z tych względów orzeczono, jak wyżej.

Z/

- o treści postanowienia powiadomić skazanego i obrońcę,

- akta zwrócić.

K., dnia 30 grudnia 2014 r.